

EXPUNERE DE MOTIVE

Principalele norme care reglementează regimul juridic al circulației pe drumurile publice, în România, sunt cuprinse în Decretul nr. 328/1966 și în Regulamentul de aplicare al acestuia, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 776/1966, modificate, completate și republicate în mai multe rânduri.

Cu toate că, reglementările în acest domeniu au suferit, în timp, modificări și completări, multe dintre dispozițiile ce le cuprind au devenit, după anul 1990, necorespunzătoare în raport cu schimbările din viața economico-socială a țării.

Necesitatea armonizării normelor juridice în domeniu cu realitățile actuale, precum și cu prevederile și practicile internaționale în domeniul circulației pe drumurile publice, a determinat elaborarea, în urmă cu aproape un deceniu, de către Ministerul de Interne, a unui proiect de act normativ, sub forma unui "Cod al circulației rutiere". Acest proiect a fost înaintat de către Guvern, la data de 14 noiembrie 1992, Camerei Deputaților, care l-a adoptat în 1997.

Față de evoluția fenomenului rutier și raportat la schimbările de esență intervenite actualmente în societatea noastră, în contextul procesului de armonizare a legislației românești cu cea a Uniunii Europene, s-a constatat că unele dintre normele propuse în proiectul respectiv au devenit, în intervalul de timp scurs de la data la care a fost depus acest proiect la Parlament, deja, desuete, iar altele contravin actelor internaționale ratificate de România care, și acestea, au fost modificate și completate cu o serie de noi amendamente.

Pe de altă parte, un asemenea act normativ care a fost conceput ca o reglementare atotcuprinzătoare, având 236 de articole, conținând și numeroase dispoziții care nu sunt de nivelul legii, nu poate constitui un instrument juridic eficient la dispoziția autorităților competente. În egală măsură, receptarea și aplicarea corectă a normelor astfel codificate, de către cei cărora li se adresează, ar fi deosebit de anevoioasă.

La aceleași concluzii a ajuns și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, care a sistat dezbaterile proiectului Codului circulației rutiere, aflat în prezent, pe agenda sa de lucru.

Față de această situație s-a întocmit proiectul de **Lege privind circulația pe drumurile publice** ce reține, din vechiul proiect de cod, aspectele de principiu, respectiv normele de nivel primar, celelalte reguli, referitoare la aplicarea acestei legi, urmând să fie cuprinse într-un regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Proiectul Legii circulației pe drumurile publice, propus a înlocui reglementările actuale, cuprinde normele referitoare la delimitarea activităților

supuse dispozițiilor acestui act normativ, definirea terminologiei specifice, scopul și finalitatea acestor reglementări, alături de dispoziții referitoare la vehicule, starea tehnică, înmatricularea, înregistrarea și radierea lor din evidența circulației.

Sunt prevăzute, de asemenea, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a conduce vehicule pe drumurile publice, procedura de obținere a permisului de conducere și a brevetului de conducător, precum și cea de recunoaștere și preschimbare a permiselor de conducere obținute în alte state.

Prin textul actual al proiectului au fost introduse dispoziții noi referitoare la extinderea și modernizarea semnalizării luminoase în concordanță cu practica în materie a statelor Uniunii Europene.

Din necesitatea întăririi caracterului preventiv al legii, s-a îmbunătățit conținutul regulilor elementare de circulație, cu accent pe obligațiile conducătorilor de vehicule, dar și ale pietonilor, urmărindu-se ca, prin normele ce reglementează regimul de viteză, depășirea, prioritatea, oprirea, staționarea și parcare, precum și deplasarea pietonilor, să se reducă situațiile conflictuale care se pot crea între participanții la trafic. Totodată, au fost introduse prevederi noi referitoare la circulația autovehiculelor pe autostrăzi și în trafic internațional.

Au fost delimitate, de asemenea, în mod corespunzător, atribuțiile și răspunderile autorităților publice.

Amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în proiectul de lege, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar pe de altă parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte.

A fost modificat, de asemenea, regimul sancțiunilor contravenționale stipulându-se, în mod expres, cazurile în care se aplică și unele măsuri administrative complementare, cum sunt reținerea, retragerea sau anularea permisului de conducere sau a brevetului de conducător de vehicule. Concomitent, sunt stabilite dispoziții referitoare la căile de atac, administrative și jurisdicționale, împotriva procesului verbal de constatare a contravenției, precum și norme privind răspunderea agentului constator în cazul aplicării abuzive a legii.

Ca element de noutate, tot mai uzitat în plan comunitar european, s-a prevăzut posibilitatea reducerii perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule, în cazul în care contravenientul urmează un curs de siguranță rutieră.

La elaborarea proiectului de lege, au fost avute în vedere prevederile Convenției asupra circulației rutiere și ale Convenției asupra semnalizării rutiere, încheiate la Viena la 8 noiembrie 1968, revizuite în 1993, respectiv 1995 și ale Acordului European, încheiat la Geneva la 1 mai 1971, acte normative internaționale ratificate de România prin Decretul nr. 318/1980, prevederile Convenției Europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor – adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976 și ratificată de România prin Legea nr. 126/1997,

precum și ale Convenției Europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasburg la 30 noiembrie 1964 și ratificată de România prin Legea nr. 183/1997.

În procesul de elaborare a prezentului proiect de lege au fost asimilate și unele principii și reguli în materie prevăzute de legislațiile moderne ale unor țări, precum Franța, Italia, Germania, Austria, Elveția, Spania, Belgia și Statele Unite ale Americii.

Totodată, au fost menținute modificările intervenite în legislația românească, după anul 1990, prin care o serie de activități, tradițional de competența Poliției rutiere, au fost transferate, după modelul țărilor Uniunii Europene, unor instituții civile, abilitate în domeniul atestării stării tehnice a autovehiculelor, respectiv al reglementării legislației transporturilor rutiere și pregătirii persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere și a brevetului de conducător.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE